

Írta: Such Tamás

Megjelent a hír6.hu internetes portálon 2010.04.25.-én.

Akadt némi polémia a Stones Miss You-ja körül, avagy nézőpontok találkozása tilos!

A fővárosi Village Lizards (Falusi Gyíkok) bluestrió domborított a minap a csabai Békési Úti Községi Házak Jazzklubjában (amíg az Agora-project arculata sziklaszilárdan nem körvonalazódik, addig eszem ágába sincs leírni azt, hogy Békéscsabai Kulturális Központ Békési Úti Községi Házak. Hiszen, ha ennyi, nem újságbarát karaktert küldök be a gépbe, akkor se perc alatt elszégyelli magát a monitor).

Lemerem fogadni, hogy a bluesberkekben bennfentes helyiek számára a Village Lizards gárda legénysége 66.666 százalékban ismerős arcokat vonultatott fel a Békés felé vezető sugárút kultúrintézményben.

Ugyanis a megyénkben született harcosok: Nagy Szabolcs (Szeghalom) billentyűs és Pengő Csabi (B'csaba) bőgős már jó néhány lokál és fővárosi formációban muzsikált külön-külön (Szilánkok; Pribojszki Band), és együtt (Muddy Shoes). A szájharmonikás-énekes Besenyei Csaba is vidéki (Eger).

A három masszív arc közti egyik nagy session-kapocs: Fekete Jenő Muddy Shoes-za. (Jenő neve számomra belépőkártya mindenhová.)

A 2009 decembere óta létező Village Lizards repertoárjában épp úgy jó, öregesen megszólaltak a '60-as, '70-es évek popstanderei (Beatles, Stones, Vámosi <-- váú!!!), még pedig a húszas évek köpenyében; valamint a zenekar olykor a húszas évek muzsikáit gurította a húszas évek köpenyében; illetve a banda eljátszotta a saját nótáit is, kivételesen a húszas évek köpenyében.

S mindezt vérprofin.

Az első huját a Stones Miss You-jával zárták. A cukorka dal előtt Besenyei Csaba megjegyezte, hogy egyébként utálják a számot (akkor meg mi a fa**ért játszottok?, sóhajtott fel a falusi firkász), de az énekes azonnal hozzá is fűzte: azonban Szabolcs csinált belőle egy jó kis dalt. (???)

A szünetben Borsodi Laca odament Nagy Szabolcshoz, és mivel azt hitte, hogy a Miss You egy Lizards nóta (mert amikor az együttes a számot játszotta, épp kint volt), gratulált neki.

A szünetben én is odamentem Nagy Szabolcshoz, és mivel tudtam, hogy a Miss You nem Lizards nóta, (és mert épp magamon kívül voltam) megfogtam a grabancát. Az átirat csak egy poén, mint az egész zenekar, világosított fel.

78-as fordulaton

Én pedig haragból leírom a színpadon látottakat és hallottakat: a tempót duplájára qrták, s emiatt a vezérdallam a herfliből úgy visított, mintha épp egy disznót herélnek (miközben a hangszerrel, és a hangszeressel, Besenyei Csabával az égadta világon semmi baj nem volt az egész grosso alatt); a verzét egy finom swingre ültették, de csöppet sem volt eredeti; és a disco korszakban vergődő Stones, '78-as nagy túlélő opusát egyedül csak a Pengő-bőgő-szólo mentette meg.

Mivel '75 után a Stones már önmaga karikatúrájává vált (ezt még tetézte is Ronnie Wood csatlakozása), s ezt fel is vállalták, ellenben egy vicc (Miss You) rossz előadása több mint fájdalmas. Persze ez is egy állásfoglalás.

De mi lett volna, ha történetesen egy radikális, bigott Stones-fan vagyok? Netán hozzájuk vágtam volna a széket?

[Az eredeti megjelenés megtekintése](#)